

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119213942
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6119213942.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a členiek senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a JUDr. Janky Boroškovej, v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému Q. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. U. XX, XXX XX C. zastúpenému JUDr. Pavlom Zummerom, Dadanová3385/1, 010 15 Žilina, o zaplatenie 340,06 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 9Csp/12/2019-104 zo dňa 20. septembra 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 9Csp/12/2019-104 zo dňa 20. septembra 2019 z r u š u j e a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručanou súdu prvej inštancie dňa 25.01.2019 proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 340,06 Eur spolu s úrokom vo výške 17,90 % z tejto sumy od 23.01.2019 až do zaplatenia, úrokom z omeškania 5,05 % z tejto sumy od 23.01.2019 až do zaplatenia. Zistil, že žalobca, ako právny nástupca Sberbank Slovensko a.s. sa domáhal od žalovaného plnenia z titulu uzatvorenej rámcovej zmluvy o bežnom účte so žalovaným zo dňa 11.05.2016, ako aj zmluvnými dojednaniami vo všeobecných obchodných podmienkach, s ktorými sa žalovaný pri podpise rámcovej zmluvy oboznámil a ktoré boli jej súčasťou. Na základe tejto zmluvy bol zriadený pre žalovaného bežný účet a boli mu poskytované služby súvisiace s vedením účtu s možnosťou poskytnutia úverového rámca formou povoleného prečerpania, ktorú však žalovaný nevyužil. Za vedenie účtu bol povinný žalovaný platiť poplatok podľa aktuálneho sadzobníka.

3. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že prestal byť dlžníkom z titulu uzatvorenej zmluvy o prevzatí dlhu s D. A., bytom S. nad U. zo dňa 18.05.2016, na základe ktorej aj mala oznámiť túto skutočnosť žalobcovi. Námietky žalovaného ohľadom nedostatku jeho vecnej pasívnej legitimácie súd prvej inštancie nepovažoval za opodstatnené. Stotožnil sa s argumentáciou žalobcu, že napriek existencii dohody žalovaného s treťou osobou ohľadom prevzatia jeho dlhu sa vyžaduje podľa § 531 ods. 1 Občianskeho zákonníka aj súhlas veriteľa na takúto zmenu povinnej osoby, ktorý žalobca neposkytol. Navyše konštatoval, že z predloženej dohody o prevzatí dlhu žalovaným ani nevyplýva, či sa jednalo o dlh, ktorý je predmetom tohto sporu.

4. Zistil, že predmetom sporu bol nárok žalobcu vyplývajúci zo zmluvy o bežnom účte, ktorú uzatvoril právnym predchodca žalobcu Sberbank Slovensko a.s. v rámci svojej obchodnej činnosti a žalovaný ako fyzická osoba nekonajúca v rámci obchodnej činnosti (§ 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka). Ďalej zistil, že predmetom sporu nebolo plnenie žalovaného z titulu poskytnutého úveru, ale z titulu prekročenia

podľa § 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

5. V posudzovanej veci súd prvej inštancie uviedol, že žalobca v žalobe preukazoval výpočet dlžnej sumy rozdielom medzi všetkými debetnými a kreditnými obratmi a záporným zostatkom na účte ku dňu 31.03.2018. Žalobca v žalobe uplatnenú pohľadávku bližšie nešpecifikoval. Z prehľadu všetkých kreditných a debetných transakcií vyplýva označenie debetných transakcií, napr. splátky úveru Customer Lending, DB Poist.schop.spl. Cardif, rôzne poplatky a úroky. Žalobca k žalobe doložil sadzobník poplatkov účinný od 01.10.2015 bez určenia, aké konkrétne poplatky boli žalovanému účtované a sú súčasťou žalovanej sumy. V podaní zo dňa 01.03.2019 žalobca uviedol podľa ktorého ustanovenia sadzobníka boli poplatky za upomienky účtované, ale neuviedol v akej výške, ani nepreukázal ich zaslanie žalovanému. Pokiaľ sa jedná o úroky neuviedol, z akej istiny boli úroky počítané, za ktoré obdobie a pri akej úrokovej sadzbe. Vo vzťahu k úrokom uvedeným v tabuľke žaloby 62,74 Eur uviedol len sadzbu úroku 17,90 % ročne. Ostatné skutočnosti potrebné pre výpočet neuviedol. Poplatky za vedenie účtu žalobca špecifikoval nasledovne: 12 x 5,99, t.j. 71,88, plus 8 x 4,99, t.j. 39,92 = 111,18 Eur. Tieto položky sú uvedené v rámci celkových debetných položiek. Ani po špecifikácii však súdu prvej inštancie nebolo zrejmé, z čoho konkrétne pozostáva žalovaná suma. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia, ani dôkazné bremeno, keď neuviedol, čo konkrétne tvorí žalovanú sumu, ktorá má byť prekročením na účte.

6. Na záver súd prvej inštancie konštatoval, že nie je povinnosťou súdu hľadať vo výpisoch z účtu medzi položkami transakcií sumy, ktoré žalovaný ako dlžník čerpal, resp. prekročil, ani sumy, ktoré vrátil a z ktorých súm a za ktoré obdobie si žalobca účtoval úrok a za aké úkony. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol.

7. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa zásady úspechu v spore.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Nestotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že svoju pohľadávku nedostatočne špecifikoval a v celom rozsahu poukázal na podanú žalobu zo dňa 22.01.2019 a vyjadrenie zo dňa 01.03.2019, ktorým na výzvu súdu doplnil žalobu o bližšiu špecifikáciu úrokov a poplatkov. V tejto špecifikácii uviedol prehľadný a podrobný rozpis všetkých transakcií na účte žalovaného, počas celej doby trvania zmluvného vzťahu, v členení na jednotlivé zložky dlhu podľa druhu toho ktorého transakčného typu, uvedením počtu uvedených transakcií za celé obdobie vedenia účtu a sumy, ktorá pripadá na ten ktorý druh transakcie. Tento prehľad bol pre úplnosť doplnený výpismi z účtu klienta, v ktorých je možné v prípade pochybností overiť všetky transakcie jednotlivo. V súvislosti s predloženou kompletnou históriou vedenia účtu predstavuje tento prehľad jasnú a konkrétnu špecifikáciu zloženia žalovanej sumy, ktorú tvorí rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného. Pokiaľ súd prvej inštancie v bode 26. svojho odôvodnenia poukázal na kreditnú položku vo výške 12.500,-- Eur a debetnú položku vo výške 10.000,-- Eur uviedol, že sa týkajú iného spotrebného úveru, ktorý nesúvisí s predmetom tohto konania a ide iba o časť z obrátov na účte žalovaného.

9. K povahe prekročenia a k nároku na úroky žalobca v odvolaní uviedol, že v žalobe dostatočne špecifikoval uplatnený nárok a vyplýva z nej, že svoj nárok voči žalovanému si uplatnil z titulu prekročenia, pričom tento inštitút je upravený priamo v zákone a nevyžaduje žiadnu osobitnú dohodu medzi zmluvnými stranami. Svoj nárok v žalobe odôvodnil s poukazom na zmluvu o účte uzatvorenú medzi žalobcom a žalovaným dňa 11.05.2016 a na súvisiacu zmluvnú dokumentáciu (Všeobecné obchodné podmienky banky, Sadzobník poplatkov, na ktoré zmluva odkazuje a s ktorými sa žalovaný podľa svojho vyhlásenia v zmluve v celom rozsahu oboznámil) a na právny inštitút prekročenia upravený priamo v zákone. V zmysle bodu 3.1 písm. e), bodu 3.3 písm. a) a b) a bodu 1.1 Všeobecných obchodných podmienok a článku 4, bod 4.3 zmluvy o účte sa v danom prípade nejedná o špecifickú zmluvnú podmienku alebo princíp zavedený žalobcom, nakoľko sa opiera o právnu úpravu vyplývajúcu z § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto nie je daná ani jej neprijateľnosť. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu Trnava sp.zn. 10Co/99/2018 zo dňa 30.04.2019. Ďalej uviedol, že povinnosť vyplývajúca z § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch splnil tým, že žalovaný ako spotrebiteľ bol o svojom prekročení a úrokovej sadzbe informovaný tak, že Všeobecné

obchodné podmienky a Sadzobník poplatkov boli zverejnené na web stránke, a to nielen aktuálne, ale i historické, všetky relevantné dokumenty boli dostupné na každej pobočke banky a žalovaný bol o svojom prekročení na účte informovaný výpismi z účtu, z ktorých jednoznačne vyplývajú všetky obraty, a teda aj výška a obsah prekročenia. Uvedená povinnosť vyplýva aj z bodu 1.1 Všeobecných obchodných podmienok. Úročenie prekročenia riadnym úrokom vyplýva z § 2 písm. f) a § 18 zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s príslušnými ustanoveniami Všeobecných obchodných podmienok a zmluvy. Sadzba úroku platná pre prekročenie vyplýva z článku 4 bod 4.2 zmluvy o účte a z bodu 3.3, bodu 3.11 písm. c), g) a h) Všeobecných obchodných podmienok. Úročenie prekročenia úrokom z omeškania vyplýva z § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, na čo reflektujú aj Všeobecné obchodné podmienky, konkrétne bod 3.12 písm. a), b) a bod 3.3 týchto podmienok. Zdôraznil, že nárok na úrok z prekročenia vyplýva z § 18 zákona o spotrebiteľských úveroch a jeho výška nemôže byť obmedzená zákonnou výškou úrokov z omeškania (ide o odlišný inštitút od zákonného úroku z omeškania). Poukázal na to, že úrok 17,90 % ročne si uplatnil zo sumy 340,06 Eur odo dňa nasledujúceho po dni podania žaloby, a to z titulu prekročenia, dokonca v nižšej sadzbe, než mu naň pôvodne vyplýval nárok podľa článku 4 bod 4.2 zmluvy o účte. Samotný zákon počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročený. Zmluva o účte pre prípad prekročenia dokonca nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať ani údaje uvedené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Poukázal na to, že žalovanému nebola poskytnutá služba povolené prečerpanie. V zmluve o účte je síce uvedený maximálny rámec 5.000,-- Eur, a to ako možnosť zriadenia povoleného prečerpania na účte do uvedenej sumy, avšak žalovaný túto možnosť nevyužil. V zmysle bodu 3.1 písm. e) Všeobecných obchodných podmienok bol žalovaný ako majiteľ účtu povinný dodržiavať na svojom účte dostatok finančných prostriedkov, t.j. bol povinný dodržiavať stanovenú výšku minimálneho kreditného zostatku na bežnom účte, a to po celú dobu trvania zmluvného vzťahu. Žalovaný porušil svoju povinnosť mať na účte dostatok finančných prostriedkov, ktoré by postačovali na krytie všetkých splatných poplatkov podľa Sadzobníka poplatkov, splatných trvalých príkazov na úhradu, zrealizovaných výberov, resp. platieb platobnou kartou, splátok súvisiacich s poskytnutým úverom a ďalších platieb, ktoré sa zaviazal uhradiť banke. Vznik nepovoleného debetu na účte klienta je porušením uvedenej povinnosti a tak sa žalovaný s pôvodne kladným zostatkom na účte dostal do nepovoleného debetu. Žalovaný bol aj v článku 4 bod 4.3 zmluvy o účte upozornený na skutočnosť, že v dôsledku zúčtovania úrokov a poplatkov môže dôjsť k prekročeniu. Žalovaný bol upozorňovaný na vznik nepovoleného debetného zostatku (prekročenia), ako aj na svoju povinnosť uhradiť dlžnú sumu upomienkou č. 1 a upomienkou č. 2, za ktoré si jeho právny predchodca účtoval poplatok vo výške 10,-- Eur za každú upomienku podľa platného sadzobníka poplatkov. Upomienky boli žalovanému doručované obyčajnou poštou v súlade s bodom 19.6 písm. f) Všeobecných obchodných podmienok. Žalovaný bol tiež informovaný o svojom prekročení a výške dlhu z titulu prekročenia aj výpismi z účtu, z ktorých jednoznačne vyplývajú všetky obraty, a teda aj výška a obsah prekročenia. Výpisy z účtu boli žalovanému doručované mesačne, a to elektronicky, čo je zrejme aj zo žiadosti o otvorenie osobného bežného účtu z čl. 2. a z výpisov z účtu žalovaného, kde v úvode každého výpisu je uvedený spôsob doručovania EBANK. Zdôraznil, že tým, že úroková sadzba bola upravená priamo v zmluve o účte v spojení s príslušnými ustanoveniami Všeobecných obchodných podmienok bola splnená zákonná požiadavka podmieňujúca vznik predmetného nároku. V súvislosti so Všeobecnými obchodnými podmienkami poukázal na text zmluvy, ktorý Všeobecné obchodné podmienky uvádza ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy o účte, s ktorými sa žalovaný oboznámil a vyslovil súhlas svojim podpisom na zmluve, na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ z 09.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíroovej, podľa ktorého zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument a na § 273 Obchodného zákonníka a na viacerú judikatúru súdov Slovenskej republiky.

10. K nároku na poplatky žalobca v odvolaní uviedol, že v zmysle § 31 ods. 2, § 31 ods. 4 a 5 písm. d) zákona č. 429/2009 Z.z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané. V tejto súvislosti poukázal na judikatúru Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/2015 z 09.11.2016. Nárok na účtovanie poplatkov mu vyplýva z bodu 3.13 Všeobecných obchodných podmienok a z článku 5, bodu 5.3 a 5.4 zmluvy o účte. Poplatky boli žalovanému účtované na ľarchu bežného účtu, o čom bol klient informovaný výpisom z účtu. Vzhľadom na to, že žalobca mal za to, že ním uplatnený nárok je dôvodný v celom rozsahu, a teda žalobe by malo byť v celej časti vyhovieť, odvolaním napadol aj výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie o náhrade trov konania. Navrhol, by odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a vyhovel jeho žalobe v plnom rozsahu a zaviazal žalovaného uhradiť dlžnú sumu do 3 dní

od právoplatnosti rozsudku a zároveň aby mu priznal náhradu trov prvoinštančného konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, ako aj náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

11. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Odvolanie žalobu považoval za tendenčné a zavádzajúce.

12. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Vo vyjadrení uviedol, že v celom rozsahu zotrváva na podanom odvolaní, ako aj na predchádzajúcich vyjadreniach. Mal za to, že jeho odvolanie je dôvodné.

13. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať pojednávanie (§ 385 ods. 1 CSP) a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, preto podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca sa žalobou doručenu súdu prvej inštancii dňa 25.01.2019 proti žalovanému domáhal zaplata sumy 340,06 Eur, úroku vo výške 17,9 % ročne zo sumy 340,06 Eur od 23.01.2019 do zaplata a úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 340,06 Eur od 23.01.2019. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Sberbank Slovensko, a.s. so žalovaným dňa 11.05.2016 uzavrel Rámcovú zmluvu o bežnom účte s programom služieb mŕjÚČETactive2 (ďalej len „rámcová zmluva o bežnom účte“, resp. „zmluva o bežnom účte“). Na základe zmluvy o bežnom účte právny predchodca žalobcu zriadil a viedol pre žalovaného bežný účet a poskytoval mu služby s vedením účtu s možnosťou poskytnutia úverového rámca k predmetnému účtu formou povoleného prečerpania, ktorú žalovaný nevyužil. Ďalej žalobu odôvodnil tým, že žalovaný bol povinný v zmysle bodu 3.1 písm. e) Všeobecných obchodných podmienok na svojom účte udržiavať dostatok finančných prostriedkov na zúčtovanie platobných príkazov, inkás, poplatkov a pod. Žalovaná suma 340,06 Eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného, pričom z rozpisu všetkých transakcií na účte žalovaného počas celej doby trvania zmluvy o bežnom účte vypracovaného žalobcom vyplýva, že žalovaný mal na účte kredit vo výške 38.395,85 Eur a debet vo výške 38.735,91 Eur, pričom debet bol bližšie špecifikovaný celkovým počtom typov transakcií a celkovou výškou transakcií na účte žalovaného bližšie špecifikovaných v žalobe. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, na ktoré ustanovenie reflektujú aj Všeobecné obchodné podmienky v bode 3.3. písm. a) a b) a v bode 1.1. Nárok na úročenie debetného zostatku na účte a úrok z omeškania odôvodnil ustanovením § 2 písm. f) a § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a tým, že sadzba úroku platná pre prekročenie vyplýva z bodu 4.2 zmluvy o bežnom účte v spojení s Všeobecnými obchodnými podmienkami a úrok z omeškania vychádza z § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po podaní žaloby. Nárok na poplatky odôvodnil tým, že ich výška je upravená v Sadzobníku poplatkov a nárok na poplatky, ich splatnosť a zmeny boli upravené vo Všeobecných obchodných podmienkach, a to v bode 3.13 písm. a), b), c) a d). Na preukázanie svojich tvrdení predložil súdu výpisy z účtu žalovaného. V podaní zo dňa 01.03.2019, doručenom súdu prvej inštancie dňa 06.03.2019 žalobca na základe výzvy súdu opätovne uviedol, že uplatnený nárok predstavuje rozdiel medzi debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného, pričom opakovane ako v žalobe uviedol rozpis všetkých transakcií na účte žalovaného počas celej doby trvania zmluvy. V tomto podaní dal vysvetlenie, čo jednotlivé položky kreditných a debetných transakcií znamenajú. Ďalej uviedol, že poplatky za upomienky boli účtované v zmysle Sadzobníka na str. 11 - upomienka - zaslaná majiteľovi účtu v nepovolenom prečerpaní/prekročení a 1 krát upomienka v prehľade uvedená ako Popl. upomienka SU bezucel.DR, ktorá bola účtovaná v zmysle Sadzobníka poplatkov na str. 34. Poplatok za upomienku predstavuje skutočnú náhradu nákladov banky, ktoré vznikli banke v súvislosti s omeškaním dlžníka, najmä náklady banky za vyhotovenie a zaslanie upomienky, náklady spojené so zasielaním informácií do spoločného úverového registra, sledovaním ďalšieho správania dlžníka a pod. K poplatkom za transakcie uviedol, že išlo o dva poplatky vo výške 1,90 Eur účtované za výber v hotovosti podľa Sadzobníka poplatkov str. 48, poplatok za vedenie účtu v zmysle bodu 5.3 zmluvy o bežnom účte účtovaný 12 krát vo výške 5,99 Eur na základe Sadzobníka poplatkov účinného k 01.10.2015 str. 4 ako poplatok za vedenie účtu s programom služieb mŕjÚČET active2 a 8 krát vo výške 4,99 Eur účtovaný na základe Sadzobníka poplatkov účinného k 01.04.2017 str. 1. Úroky celkom vo výške 62,74 Eur boli účtované v zmysle § 2 písm. f) a § 18 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom sadzba úroku platná

pre prekročenie bola 17,9 % ročne a vyplýva z bodu 4.2 zmluvy o vedení účtu v spojení s príslušnými ustanovenia Všeobecných obchodných podmienok.

15. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca v žalobe v spojení s podaním zo dňa 01.03.2019 špecifikoval z čoho pozostáva uplatnená pohľadávka, pričom na preukázanie svojho nároku predložil súdu výpisy z účtu žalovaného, z ktorého vyplývajú jednotlivé transakcie špecifikované v žalobe. Odvolací súd sa preto nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozsudku, že žalobca v žalobe uplatnenú pohľadávku bližšie nešpecifikoval, že nie je zrejmé, aké konkrétne poplatky, ktoré sú súčasťou žalovanej sumy boli žalovanému účtované v zmysle sadzovníka poplatkov účinného od 01.10.2015 a z akej istiny boli úroky počítané, za ktoré obdobie a pri akej úrokovej sadzbe. Odvolací súd z uvedeného dôvodu dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu právnemu záveru, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia, ani dôkazné bremeno.

16. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom opätovne posúdi dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku.

17. Uznesenie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).